اختلالات عملکرد تیروئید و آنتی‌بادی‌های ضد تیروئید در مبتلایان به ویتیلیگو در ایران

*دکتر صدیقه مرادی I

دکتر غلامحسین غفارپور II

چکیده

زمینه و هدف: ویتیلیگو، شایعترین اختلال پیگمانتاسیون پوست است که علت دقیق آن نامشخص است. در مطالعات گوناگون، همراهی اختلالات مختلف خود ایمنی از جمله اختلالات تیروئید با این بیماری گزارش شده است. هدف از این مطالعه، بررسی میزان اختلالات عملکرد تیروئید و کم‌کاری پاراتیروئید در مبتلایان به ویتیلیگو بود.

روش بررسی: در این مطالعه که از نوع مقطعی ـ توصیفی بود، ۱۰۹ بیمار مبتلا به ویتیلیگو(۳۸ مرد و ۷۱ زن) وارد مطالعه شدند. از همه بیماران معاینه فیزیکی تیروئید به عمل آمد و آزمونهای عملکرد تیروئید، آنتی‌بادی‌های ضد تیروئید، کلسیم و فسفر اندازه‌گیری شد. در پایان، نتایج با نرم‌افزار آماری spss version 11 و آزمونهای آماری تعیین فراوانی، میانگین و Mann Whitney تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها: ۳۰/۱ درصد بیماران گواتر داشتند. ۱۶ بیمار(۱۵/۷٪) مبتلا به کم‌کاری تیروئید بودند که از این تعداد دو نفر کم‌کاری بالینی و ۱۴ نفر کم‌کاری زیر بالینی تیروئید داشتند. یک بیمار مبتلا به گریوز بود. ۳۶/۷ درصد بیماران تیتر مثبت آنتی‌بادی ضد پراکسیداز و ۳۲/۱ درصد آنتی بادی مثبت ضد تیروگلبولین داشتند. هیچ بیماری مبتلا به کم‌کاری پاراتیروئید نبود.

نتیجه‌گیری: براساس این مطالعه، میزان اختلالات عملکرد تیروئید، به ویژه کم کاری تیروئید و آنتی‌بادی ضد تیروئید در مبتلایان به ویتیلیگو افزایش می‌یابد و بنابراین اندازه‌گیری آنتی‌بادی‌های ضد تیروئید و بررسی عملکرد تیروئید در این بیماران به طور معمول توصیه می‌شود.

کلیدواژه‌ها: ۱ – ویتیلیگو ۲ – اختلالات عملکرد تیروئید ۳ – آنتی‌بادی‌های ضدتیروئید

تاریخ دریافت: ۸۶/۱/۲۶، تاریخ پذیرش: ۸۶/۵/۳۰

مقدمه

ویتیلیگو، اختلالی است که موجب از دست رفتن ملانوسیت‌های(سلولهای رنگدانه‌ای) اپیدرم می‌شود و به صورت ماکول‌های بدون رنگدانه و سفید رنگ همراه با حاشیه مشخص تظاهر می‌کند.[۱]

این بیماری، شایعترین اختلال پیگمانتاسیون پوست است و شیوع آن در جمعیتهای مختلف ۲-۱ درصد می‌باشد.[۲]

علت ایجاد این بیماری نامشخص است، اما تئوری‌های مختلف در این مورد وجود دارد که شامل منشاء خودایمنی، زمینه‌های ژنتیکی مناسب، وجود متابولیت‌های سمی یا محرکهای اکسیداتیو، عوامل عصبی و فقدان فاکتورهای رشد ملانوسیت می‌باشد.[۳] شایعترین علت آن خود ایمنی در نظر گرفته می‌شود.

I) استادیار و فوق‌تخصص غدد درون‌ریز و متابولیسم، انستیتو غدد درون‌ریز و متابولیسم، بیمارستان فیروزگر، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی ـ درمانی ایران، تهران، ایران(*مؤلف مسؤول).

II) استادیار و متخصص پوست، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی ـ درمانی ایران، تهران، ایران.